

# РЕШЕНИЕ

№ 1284

гр. София, 24.02.2020 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,**  
в публично заседание на 11.02.2020 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Диана Стамболова**

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **11265** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 27 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове /ЗУСЕСИФ/.

Образувано е по жалба от Р. М. Н. срещу Решение № 14/112/10249/ 04.07.2018г. на Директора на Областна дирекция – [населено място] към Държавен фонд Земеделие за налагане на финансова корекция по Програмата за развитие на селските райони 2007-2013г. В жалбата се излагат твърдения за незаконосъобразност на акта, като постановен в противоречие с материално-правни разпоредби. Моли съдът да отмени като незаконосъобразен оспорения административен акт, както и за присъждане на сторените съдебни разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуален представител поддържа жалбата.

Ответникът – Директорът на Областна дирекция на ДФ „Земеделие“ – С. - град, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение, като неоснователна и недоказана. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение и СТЕ.

След цялостна преценка на събраните по делото доказателства в тяхната съвкупност и поотделно, съдът приема за установена следната фактическа обстановка:

Р. М. Н. е земеделски производител, регистриран в ОДЗ на 21.06.2012г. Същата е подала Заявление вх.№ 14/112/10249 от 21.11.2013г. за подпомагане по Мярка 112

„Създаване на стопанства на млади фермери“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 – 2013г., подкрепена от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони. Според заявлението и приложения бизнес план, земеделското стопанство е в [населено място], обл. П., ЕКАТТЕ 52324, с обща площ 5.375 дка с Договор за аренда за 7 стопански години от 29.05.2013г.; Данни за земята в земеделското стопанство: 5.125 дка естествена ливада и 250 кв.м. калифорнийски червеи, при начален икономически план на стопанството 4.52 икономически единици /ИЕ/, а към момента на проверката /избрано време за проверка на бизнес плана - след третата година от сключването на договора/- 12.57 ИЕ; икономически размер на стопанството съгласно петата година, посочена в бизнес плана -12.57 ИЕ. Предмет на дейност – производство на биотор от калифорнийски червеи /250 кв.м. за първата и втората година от сключването на Договора и 700 кв.м. от третата година/ и изграждане на помещение – Склад за пакетиране и съхранение на биотор – 1 бр. 10 000 лв. на третата година от сключването на Договора; закупуване на поливна система 1 бр. 4000 лв. на четвъртата година от сключването на Договора. Кандидатствано е за подпомагане общо за сумата от 48 892.00лв. на две плащания, съответно от по 24 446.00лв.

Извършена е проверка по допустимостта при приемане на заявлението от ОДЗ – РА, а на 08.04.2014г. е съставен Контролен лист за съответствие с критериите за допустимост КЛ2, според който съществува съответствие между декларираните данни и установените при посещението на място.

Сключен е Договор №14/112/10249 от 14.05.2014г. между ДФЗ и жалбоподателя, като на основание чл. 21, ал. 2 от Наредба № 9 от 03.04.2008 г., фондът се е задължил да предостави на ползвателя, безвъзмездна финансова помощ за изпълнение на всички инвестиции, основни дейности и цели, заложен в бизнес плана по проекта в размер на 48 892.00лв., платима на два равни транша.

За първото плащане в размер на 24 446 лв. е издадено Писмо за оторизация на плащането №14/112/10249/21.05.2014г., а самото плащане е извършено на 30.05.2014г. Подадена е от страна на жалбоподателя заявка за второ плащане № 14/112/10249/3/01 на 14.07.2017г. с приложени изискуемите документи.

При извършване на проверка на място в периода 11.05.2017г. - 29.05.2017г. е установено неспазване на разпоредбите на т. 4.4, б. „а“, „б“ и „й“ от договор № 14/112/10249 от 14.05.2014 г., чл. 8, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 11 от Наредба № 9 от 03.04.2008 г.

Съгласно одобреният бизнес план на бенефициента, заложената за трета година от изпълнението цел е отглеждане на 700 кв. м. калифорнийски червеи и поддържане на 5,125 дка - естествени ливади. При извършена текуща проверка е установено, че в справка от регистъра за земеделски производители към 14.03.2017г. е заявено отглеждане на 250 кв.м. калифорнийски червеи, на база на които изчисленият размер на стопанството, изразен в икономически единици се равнява на 4.47 ИЕ.

Във връзка с необходима допълнителна информация за изпълнение на заложените по бизнес план цели и дейности по проекта е извършена теренна проверка на място на 29.05.2017г. в стопанството. Резултатът от нея, установява, че на посочения в договор за наем парцел с кадастрален номер 52324.68.014, няма налични лехи с калифорнийски червеи и площта от 5,125 дка не се поддържа като естествени ливади. На база на резултатите от проверката, размера на стопанството, изразен в икономически единици е 0.00 ИЕ.

С писма с изх. № 01-220-6500/97 от 29.06.2017г. и с изх. № 01-220-6500/97 от 09.11.2017 г. ДФ „Земеделие“ е открил производство по налагане на финансова корекция на основание чл. 73, ал. 2 от ЗУСИСИФ, като на ползвателя е предоставена възможност да представи в 14-дневен срок от получаването им писмени възражения по основателността и размера на финансовата корекция. Същите са получени от бенефициента на 11.07.2017г. и 04.12.2017 г.

В указания 14-дневен срок, с писмо с вх. № 01-220-6500/97 от 14.12.2017г. е постъпило писмено възражение от жалбоподателя, ведно с придружени към него документи, а именно: Копие от КЛ за кандидатстване за второ плащане от 14.07.2017г., квитанция за прием на заявка за второ плащане от 14.07.2017г. и Копие от банково извлечение за извършени плащания от 14.07.2017г. Изложени са твърдения за настъпило наводнение на терена, наложило „преместването“ на лехите в друг имот, различен от този, за който ползвателката разполага с документ за ползване.

Директорът на Дирекция на Държавен фонд „Земеделие“ - С. град е счел възражението на Р. М. Н. за неоснователно - неопровергаващо първоначалните констатации за неизпълнение на нормативни и договорни задължения и е се е произнесъл с процесното Решение № 14/112/10249/ 04.07.2018г., с което на основание чл.20а, ал.2 и ал.4 от Закона за подпомагане на земеделските производители, чл. 8, ал. 1, т. 1, предложение I, т.2, т.4 и т.11 от Наредба № 9 от 03.04.2008г. за условията и реда да предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка „Създаване на стопанства на млади фермери“ по Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г. (ДВ, бр. 42 от 25.04.2008 г.), издадена от министъра на земеделието и продоволствието, чл.73, ал.1 вр. с чл. 75, ал.2, чл.70, ал.1, т.10 и § 4, ал.3 от ЗУСЕСИФ, Заповед № 03-РД/203 от 18.02.2015г. и Заповед № 03-РД/286 от 01.02.2017г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, е наложена финансова корекция в размер 24 446лв.

По делото е назначена и изслушана съдебно-техническа експертиза, заключението на която е прието от съда като обективно и компетентно дадено.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното: жалбата е допустима, като подадена в срок, срещу подлежащ на обжалване административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 от АПК [apis://base=narh&doccode=2024&topar=art21\\_al1&type=201/](apis://base=narh&doccode=2024&topar=art21_al1&type=201/) и от участник в административното производство, чиито права се засягат от процесния акт.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

В чл. 69, ал. 1 от ЗУСЕСИФ, е установено правомощието на управляващите органи, да провеждат процедури по администриране на нередности по смисъла на чл. 2, т. 36 и 38 от Регламент (ЕС) № 1303/2013.

Според чл. 70, ал. 1 от ЗУСЕСИФ финансова подкрепа със средства от ЕСИФ може да бъде отменена изцяло или частично чрез извършване на финансова корекция на следните основания:

1. когато по отношение на бенефициента е налице конфликт на интереси по смисъла на чл. 57 от Регламент (ЕС) № 966/2012;
2. за нарушаване на правилата за държавната помощ по смисъла на чл. 107 от Договора за функционирането на Европейския съюз;
3. за нарушаване на принципите по чл. 4, параграф 8, чл. 7 и 8 от Регламент (ЕС) № 1303/2013;
4. за нарушаване на изискването за дълготрайност на операциите в случаите и в

сроковете по чл. 71 от Регламент (ЕС) № 1303/2013;

5. за проекта или за част от него не е налична одитна следа и/или аналитично отчитане на разходите в поддържаната от бенефициента счетоводна система;

6. за неизпълнение на мерките за информация и комуникация, задължителни за бенефициентите;

7. за неизпълнение на одобрени индикатори;

8. при постъпили инцидентни приходи във връзка с изпълнението на проекта;

9. за нередност, съставляваща нарушение на правилата за определяне на изпълнителя по глава четвърта, извършено чрез действие или бездействие от страна на бенефициента, което има или би имало за последица нанасянето на вреда на средства от ЕСИФ;

10. за друга нередност, съставляваща нарушение на приложимото право на Европейския съюз и/или българското законодателство, извършено чрез действие или бездействие от страна на бенефициента, което има или би имало за последица нанасянето на вреда на средства от ЕСИФ.

В чл. 72, ал. 1 и ал. 2 от ЗУСЕСИФ са установени правилата, съобразно които при определяне размера на финансовите корекции се отчитат естеството и сериозността на допуснатото нарушение на приложимото право на ЕС и българското законодателство и финансовото му отражение върху средствата от ЕСИФ, като размерът на финансовата корекция трябва да е равен на реално установените финансови последици на нарушението върху изразходваните средства – допустими разходи.

Според чл. 73, ал. 1 и ал. 2 от ЗУСЕСИФ финансовата корекция се определя по основание и размер с мотивирано решение на ръководителя на управляващия орган, одобрил проекта, като преди издаването на решението по ал. 1 управляващият орган трябва да осигури възможност бенефициентът да представи в разумен срок, който не може да бъде по-кратък от две седмици, своите писмени възражения по основателността и размера на финансовата корекция и при необходимост да приложи доказателства.

Съгласно чл. 33, ал. 1 от Наредба № 9 от 3.04.2008г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка „Създаване на стопанства на млади фермери“ по Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г. (ДВ, бр. 42 от 25.04.2008 г.), в случай че ползвателят на помощта не изпълнява свои нормативни или договорни задължения след изплащане на финансовата помощ, РА може да поиска връщането на вече изплатени суми заедно със законните лихви към тях и/или да прекрати всички договори, сключени с ползвателя на помощта.

Съответно, според чл. 33, ал. 2 от Наредба № 9 от 3.04.2008 г., Разплащателната агенция може да поиска връщането на вече платени суми заедно със законните лихви към тях, когато:

1. ползвателят на помощта е представил декларация с невярно съдържание и/или изкуствено е създал условия за изпълнение на изискванията за получаване на плащанията, за да извлече облага в противоречие с целите на настоящата наредба;

2. (изм. - ДВ, бр. 60 от 2012 г., в сила от 7.08.2012 г.) ползвателят на помощта е получил или е одобрен за получаване на допълнителна публична финансова помощ за инвестициите по чл. 14, ал. 2 и 3, финансирани по реда на тази наредба.

Следва също така да се посочи, че според § 4 от ПЗР на Наредба № 9 от 3.04.2008 г., тя се издава на основание § 35, ал. 3 от преходните и заключителните разпоредби към Закона за изменение и допълнение на Закона за подпомагане на земеделските

производители (обн., ДВ, бр. 18 от 2006 г.; изм., бр. 96 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.; изм. бр. 16 от 2008 г.).

Очевидно, в Глава Пета, Раздел Трети „Администриране на нередности и извършване на финансови корекции“ от ЗУСЕСИФ и в чл. 33 от Наредба № 9 от 3.04.2008г. са уредени две самостоятелни административни процедури, целта на всяка една от които е да бъде възстановена правомерността на правоотношенията с предмет извършване на разходи, сертифицирани пред Европейската комисия, с оглед приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство.

В хода на процедурата, установена в Глава Пета, Раздел Трети „Администриране на нередности и извършване на финансови корекции“ от ЗУСЕСИФ, при наличието на някои от основанията възведени в чл. 70, ал. 1 от ЗУСЕСИФ, ръководителят на управляващия орган, одобрил проекта с мотивирано решение, определя по основание е размер, финансова корекция .

Съответно, в хода на процедурата по чл. 33 от Наредба № 9 от 3.04.2008г., Изпълнителния директор на Разплащателна агенция (изпълнителния директор на ДФ „Земеделие) или упълномощено от него лице, при наличието на предпоставките установени в чл. 33, ал. 1, чл. 33, ал. 2, т. 1 или чл. 33, ал. 2, т. 2 от Наредбата, изисква със съответния акт, връщането на вече изплатени суми заедно със законните лихви към тях и/или да прекратява всички договори.

Несъмнено в този контекст е, че осъществяването на едната или другата от двете административни процедури, не зависи от волята и избора на административния орган, нито пък от желанието или предпочитанието на бенефициерът.

Според §4, ал. 3 от ДР на ЗУСЕСИФ, предоставянето на безвъзмездна финансова помощ, както и плащанията, верифицирането или сертифицирането на разходите по програмата по ал. 1 се извършват при условията и по реда на този закон, доколкото друго не е предвидено в Регламент (ЕС) № 1305/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. относно подпомагане на развитието на селските райони от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1698/2005 на Съвета (ОВ, L 347/487 от 20 декември 2013 г.) и Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. относно финансирането, управлението и мониторинга на общата селскостопанска политика и за отмяна на регламенти (Е.) № 352/78, (ЕО) № 165/94, (ЕО) № 2799/98, (ЕО) № 814/2000, (ЕО) № 1290/2005 и (ЕО) № 485/2008 на Съвета (ОВ, L 347/549 от 20 декември 2013 г.), в Закона за подпомагане на земеделските производители или в акт по неговото прилагане.

Указанието на нормативния текст е ясно и конкретно. С оглед конкретиката на текущият казус, то налага несъмнения извод, че в случая ЗУСЕСИФ е неприложим.

Безвъзмездната финансова помощ по програмата по §4, ал. 1 от ДР на ЗУСЕСИФ (в казуса това е Програмата за развитие на селските райони), се предоставя при условията и по реда на този закон (ЗУСЕСИФ), доколкото друго не е предвидено в Закона за подпомагане на земеделските производители или в акт по неговото прилагане.

Процедурата по заявлението за подпомагане, респективно по заявката за второ плащане е установено в Наредба № 9 от 3.04.2008г., която е издадена на основание § 35, ал. 3 ПЗР на ЗПЗП, а не на основание ЗУСЕСИФ. Разпоредбата на § 10, ал. 2 от ПЗР на ЗУСЕСИФ определя компетентния съд за разглеждане на делата, но с друга материя - верификации, финансови корекции по други програми и проекти, какъвто

не е предметът на обжалване в настоящия случай. В този смисъл е практиката на Върховния административен съд в решения № 4639 от 11.04.2018 г. по адм. д. № 3709/2017 г.; решение № 2978 от 9.03.2018 г. по адм. д. № 1138/2017 г.; решение № 5261 от 23.04.2018 г. по адм. д. № 5190/2017 г.; решение № 8818 от 6.07.2017 г. по адм. д. № 9803/2016 г.; решение № 1906 от 12.02.2019 г. по адм. д. № 11436/2018 г. и др.

Казано с други думи, твърдените от административния орган, неизпълнения на нормативни и договорни задължения от страна на жалбоподателя е следвало да бъдат установени в административна процедура по реда на чл. 33 от Наредба № 9 от 3.04.2008г. в хода на която, Изпълнителния директор на Разплащателна агенция или упълномощено от него лице, при наличието на предпоставките установени в чл. 33, ал. 1, чл. 33, ал. 2, т. 1 или чл. 33, ал. 2, т. 2 от Наредбата, със съответния акт да изиска връщането на вече изплатени суми заедно със законните лихви към тях и/или да прекрати сключения с бенефициера договор.

В чл. 59, ал. 2, т. 2 от АПК е възведено правилото, когато административният акт се издава в писмена форма, той да съдържа, изрично наименование на акта. Това изискване не следва да се възприема, като обикновена формалност, лишена от съществен процесуален смисъл и значение. Наложителната необходимост, конкретно да се наименува съответния административен акт, има функцията да определи, какво е действителното намерение на административния орган и какъв е точният предмет на неговото волеизявление.

Ето защо, в случая с оглед наименованието на процесния административен акт, постановения с него резултат и посоченото основание на което това е сторено, налага именно извода, че става реч, не за нещо друго, а за решение за определяне на финансова корекция по реда на Глава Пета, Раздел Трети „Администриране на нередности и извършване на финансови корекции“ от ЗУСЕСИФ. Това впрочем, бе и причината, оспорването на Г. да бъде разгледано в настоящото съдебно производство, точно по реда на чл. 73, ал.4 от ЗУСЕСИФ, във връзка с чл. 145 и сл. от АПК.

Определянето на финансова корекция по правилата на ЗУСЕСИФ обаче, с оглед наличието на специална процедура по чл. 33 от Наредба № 9 от 3.04.2008г. и с оглед правилото на §4, ал. 1 от ДР на ЗУСЕСИФ в случая е неприложимо.

Смесването на двете процедури и като краен резултат, започването на административното производство по реда на чл. 73, ал. 2 от ЗУСЕСИФ и приключването му с издаване на решение за определяне на финансова корекция на основание чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕСИФ, налага да се приеме, че в случая е допуснато съществено нарушение на административно производствените правила, което е имало за резултат нарушаване на правото на жалбоподателя на участие и защита в производството. Това е достатъчно, оспореният административен акт да бъде отменен.

С оглед констатираната незаконосъобразност на административния акт, на жалбоподателя се дължат сторените разноси по производството, в случай, че е отправено своевременно искане за това. В случая съдът не дължи произнасяне за съдебните разноси, доколкото не е направено

такова от страна на жалбоподателя.  
Воден от горните мотиви, Съдът

**Р Е Ш И :**

**ОТМЕНЯ** Решение № 14/112/10249/ 04.07.2018г. на Директора на Областна дирекция – [населено място] към Държавен фонд Земеделие за налагане на финансова корекция по Програмата за развитие на селските райони 2007- 2013г. на Р. М. Н..

Решението подлежи на касационно обжалване в 14- дневен срок от съобщаването му на страните, чрез връчване на препис от същото, пред Върховния Административен съд.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:**